

ઝવહર-મેહરીલ

25-1-1925

25

કેમદા ગઝલ કવાલી
નો

બે મુલ ખબરો

Copy Right
By
C. M. Shah.

અમીતી ૧ લી ૨૦૦૦

ચાર આંગ

જોડાઈ છે બધું જ ૬-૧
મેહર-માયલેસ બાઈશ કર વ્યાસ
૧ ગર બદલે કાઠી કેરડી સાથે મુબ

Handwritten signature and date
189

૧૨૦૪૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૦૪૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઝ-૧૦૧૨-૫૨૦૪૧

વિગય ૮૪૬૮ ૩ ૪૬૮

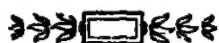
ઝવહર-મહેશીલ

—યાની—

પરસ્તાને ગૌહર

છસ્મે તામી શયાશોકા કલામોકા બે મુલ ખબના (માયેનો ઉમદા
ખજલ, કવાલીકા બડા મજમુઆ એકીકા કીયા ગયા હય

—છપવાકે ઈજહાર કીયા—

બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર ંયાસ

ટે. બેગમપુરા. આમલી શેરી—સુરત.

પહેનીબાર

નવેબાર ૧૯૨૪

ઇશ કીતાબ કે સખહકુક મહકુજ હય—

Copy Right by C. M Shah.

કીમત સીક્ર દશ આને.

ગરબ વિધાપાઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
“જોગીકા બરહમતી ગોપીરાઈટ સંગ્રહ”
૧૨૦૪૧

ગરબ-રહમત જન, અજમેર

જોગીકા બગ હમને લીયા ચારકી ખાતીર
મમજીમે અને મુલા તો મદરમે પુજારી
દરગાહો મે સમજલ નશી બનકે ગુજારી
દર નગરીમે દુકા કીયા બન બનકે ભીકારી
કયા કયા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
પડીત બી ગરબાબી સેયાને બી બુલાએ
સચારે સનામો કો બી દીન અપને દેખાએ
દર અમીયો ગમીલ સે વજીદે બી પડાએ
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
મજનુ કી તરફ ફિગ ॥ ૧ ॥ આવાર હસા બન બન
દગ આતમે હીજરા મે જલ્લા જતા હે તન મન
કમ ખુન કી મોહખમતમે બના શીકવે બરહમન
મે જુદ રગ હય મેરી જુદાર કી ખાતીર—જોગીકા—
નાકુચ મ પાયા ન હમે બાગે અર્જ મે
ક્યાગમે બી દુ'દા હમે કાશીકે મકા મે
ગમજીદ મે મીલા જોગ ન મીલા કુએ ખુતામે
દર દર મચ દિગ અપને ખરીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
રહમતમે નહિ આડીએ દીલદાર કીનારા
મદદ મે દીનો જામેલુ ગય શયદ તુહારા
લીલાલ ખુશ આતમે હીજરા કા શરાસ
એવેન હુવા જતા હુ દીદાર કી ખાતીર—
જોગીકા બગ હમને લીયા ચારકે ખાતીર

ઝવહરે મહેકીલ ❀

ચાની

❀ પરસ્તાને ગૌહર

નઈ, ગઝલ—“મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે;”

મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે,

ગમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,

કાફલે વાને મય ગમે મય હાથ મયના રહે ગયા,
 જન નડપની રહે ગઈ આર દીલ મયયતા રહે ગયા
 લીયા માથ ન અપને કીમીને મુઝે, મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે—૧
 દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ જયારત યા નહી,
 દેખીએ રોઝે પે હજરત જુલાને હે યા નહી
 થોહી સાય હે બારા મદીને મુઝે, મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે,—૨
 અય અજલ મત જન લે પ્હે જન બહોન મુસ્કીલમે હૈ,
 જન દુ રોઝે પે-પ્હે અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
 ત્રાઈ દીન અબી આર દે જીને મુઝે, મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે—૩
 હીફમે યા સાકીએ કૌમર જુલા લીકે મુઝે.
 એક પ્યાના આગે જમજમ કા પીના દીગે મુઝે,
 પડે હીજર મે પીને ન આસુ મુઝે, મેરે મૈલા જુલાલો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહ મદ મુસ્તફા તસકીન તો કાજે મેરી,
 આતીશે દુરદત મે જલતા હુ ખબર લીજે મેરી,
 લગ ગએ મૈતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મૈલો બુલાવો મદીને મુઝે,—૫
 શીકરે દુન્યા સેકરો હય એક હશરને દીદાર હૈ,
 મય મુસારીર હુ એકલા તેરિ મન્દ દરકાર હૈ,
 કોઈ રાહમે છુટે ન છીને મુઝે, મેરે મૈલો બુલાવો મદીને મુઝે,—૬
 માર ગલા ઇસ વતન ને, આર હિદુસ્તાન ને,
 મુકલસી ને બેકસીને શૌકને અરમાન ને,
 દીએ રજપે રજ સબીને મુઝે, મેરે મૈલો બુલાવો મદીને મુઝે—૭
 આગ્રા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
 મય ન હયર ગા ન હયર ગા કોઈ ગીબા કરે,
 કીયા યાદ હૈ મેરે નમીને મુઝે, મેરે મૈલો બુલાવો મદીને મુઝે,—૮
 અરકે હસગત રાત દીન આખોમે મય બરસાઉગા,
 તુર ઇન્શા અલ્લાહ આખોમે મય મદીને જાઉગા,
 ચેડી જાવેગે લેકે સશીને મુઝે, મેરે મૈલો બુલાવો મદીને મુઝે,—૯

ગઝલે-નાઅત. તજે-કબલી—

તોહીન્કા ડકા આલમમે, બજવા દીયા કમલીવાલેને.
 કુત્ર લાએલાહા ઇત્લાહ, ફરમાનીયા કમલીવાલેને
 જમ ચહુએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને
 ધવોર ધટામે સુગઝકો, શરમાનીયા કમલીવાલેને
 દિત્ર એસે રગીજેકે સદકે જા, ઓર એસે હટીલેકે કુરબા
 હટ કરકે ખુદામે ઉમ્મતકો, બંબશા દીયા કમલીવાલેને.
 બનબનકે ગયે મેહાજરી શય વધેલકી છપખી ઉસપે ગઝલ

જન્નતકો હુરો ગીલમા કો, તલપાદીઆ કમલીવાલેને.
 ઝુલફોડી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલછીના.
 હરતરહકી બાકી અદાઓસે, છુટવા દીયા કમલીવાલેને.
 પીપીકે પ્યાલે કોસરકે, છુટીંગે મઝે ૭ બરબરકે.
 ઇન્ના આતેના કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
 પોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
 મય ઝરકે દોશાલે વાલેકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
 જમ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી શય ઇન આમમીલા.
 ખુશહોકે દામન કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.
 ખુશકીમે તરી પેદા કરદી હરશાખ હડી પેદા કરદી.
 મહો બાગે જહામે રહમતકા બરસા દીયા કમલીવાલેને.
 ગએ અર્શપે કુબ હુઆ હારીન, અદનાહમે નકે હુએ વાસીલ
 કયા જાને ખુદકો નકર કયા સમઝાદીયા કમલીવાલેને.
 ઇસ્લામ મીસા, ઈમાન મીસા, પદનેકેલીએ કુરઆન મીસા
 જુદતકો જો કુછ દીલવાનાથા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

મઝલે-જહીલ-કબાલી—

તક્કવાર ખોંચકે પજએ કાતીલમે રેહ ગઇ.
 ખીસમીલકી આરઝુ દીલે ખીસમીલમે રેહ ગઇ.
 જોકા જમ આ ગયા કોઇ મઝનુકી આહકા.
 લાયલા તળપકે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઇ.
 શીરતી રહી નીગાહમે તસવીર યારકી.
 આખીર ઉતરકે આગસે, વો દીલમે રેહ ગઇ.
 કાતીલકા હાથ-હાથ, રકાબી તો કબ રકા—

થોડીસી જાન જળ તને, ખીલમીલ મે રેલ ગઇ
 અથ તેજે નાઝ ઇતનીભી તેજી ન ચાહીએ
 દીદારકી હનન દીજે ખીમખીન જે રેલ ગઈ
 ખજર ઇધગ ખીઆ ઉતર આહે ખીમી મગર
 થોડીની ચક્કે ખીસખીન વ, કાનીલ મે રેલ ગઇ
 ચક્કતી હે તેજે નાઝ મજે કુલો જલીલ.
 કહેના ન શીર કભી કે હવન દીતમે રેલ ગઇ,

ગઝલે-મુઝતર-કવાલી—

મીલનાથા તો મીલ જાને, જિમ તુરે મુજરફસે
 કયું જાકે ચને આએ દરઆરે મોહમદસે
 અલ્લાહકે પદસેમે, વેહનકે સીવા કયા હય
 જો કુશ હમે લેનાહય, લેલેગે મોહમદસે.
 રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુશ દેખા
 અલ્લાહકી આવાઝે આઇ હુમી ગુમખામ
 લીલ્લાહ મેરી તુરખતમે ચુપ ચાપ ચયે જાને
 ગર તુમને મુજે છેડા, કેલ દુગા મોહમદસે.
 અથ બાદે મયા તુરખત, મોહનાજે મુગમત હય
 મીટી મુજે થોડીસી લાદે દરે આહમદન
 કયુ જીકર ખુશ છેડા, અથ મુતકરો તુરખતપર
 કુશ ખાત ન કગનેદી, તસરીરે મોહમદસે.
 મુઝતર મુજે તોમાકી, જસ વકતકે યાદ આઇ
 નીકલા મય જગર થામે, દુટે હુવે મરકદસે.

ગઝલે-અકબર તર્જે—કબાલી.

ખુમહે દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને.
મજનુ' ખડા હે ખેમએ, લૈલા કે મામને
એક એક કો બખ્શવાએગે મેહશરમે હમ્સે વો-
ચુસુકડી બન પડીહ કુલેખા કે સામને
જલને ને દેખને કે લીરે ભી તો કોઇહો-
મુહમે નકામ ઉતટ દીયા મુસાકે સામને
ક્યગા મુકામ કાફેવાલે ચરે ચરો
ઠેરેગે ચલકે ઉમ સહેવાલા કે સામને
જીમ મુરેફકો ન હુઝરતે ઈસા જીવા સદે
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલકે મામને
કહે દીગ્યો સમા મેરી હાલન ઝરા ઝરા
બના હો ગર તેરા મેરે આકા કે મામને
શીર- તો કરમ કરે ન કરે છખતીયાર હે
હા અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા મને મામને,

ગઝલે-આશીક—તર્જે કબાલી

મુસકુરાનો બતે હે કુલ મુહમે ફરમાનેગે બાદ,
ખીજલીયા ચમક રહે હે કુલ બરમાનેકે બાદ,
કોન હોતા હે દીલે અફસુરનકા પુરમાને હાલ,
ફુલકી ખુશખુશી ઉઝમતીહે મુરઝાનેકે બાદ
કમરમે કયા કયા ફરીશનોકો થા અરમાને સવાલ,
કુલ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ
કુલ ચલપેગે લલક પર જીતસે ચે ઉમ્મીદ થી.

વોભી પત્થર રખ ગએ સીનધે દુનનિકે બાદ,
 ઉમર ભરમે દોહી ધડીયા મુઝપે ગુજરી હે કંઠન
 આપકે આનેસે પ્રહેલે આપકે જાનેકે બાદ
 તુ દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ.
 ખાત મતલબકી કહુગા હોશમે આનેકે બાદ
 સુખંદ હોતા હે ધનિશાન આફતે સેહનેકે બાદ
 રગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ.
 જો જલાતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
 શમઆબી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ.
 કયા શરામે તાખને પસનીસે પાયા હે ઉરજ.
 સર ચળી હે હલકસે નીચે ઉતરજાનાકે બાદ
 મેરા દીલ લેનેકે પ્રહેલે કયા ખુશમદ ઉનકો થી
 કેસી આખે ફેરલી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ.
 ઉમર આધી આ ગઈ પર હે અબી નખરે વોહી
 ખલ ન રસ્સીકા ગયા અફસોસ જવ જાનેકે બાદ
 હીલાસાઝી કહેનીહે ઉનકો કે ખસ વો આયુકે
 મેહદી કયા બેડેગે ફવરન ખુલ્લ મુલ જાનેકે બાદ
 ઉમર ભર ઉનકો તે મેરી શિકલસે નફરત રહી.
 અખ વો ચહેરા દેખતે હે દમ નીકલ જાનેકે બાદ.
 યાદ આઘગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના
 કદર હોગી તુમકો મેરી મેરે મર જાનેકે બાદ.
 આવ મીલ જાવ ગલે આશીકશે કયા તકરાર હે.
 સુખેહબી હો જાતી હે આપસમે ચલ આનેકે બાદ

નર્મ-ગઝલ—સુસહસ.

આહીસતા બરગે ગુલ બરીયા બર મઝારે મા
 બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ દર કીનારે મા.
 બલાએ - કશ એક દરખ્તે મુલામ મા
 સરખઝઝીમે નરખતાયા હમસર વે દુસરા
 જખ ડુલ ઉસ દરખ્તસે તુરખતપે ગીરતે થે
 તખ અનદરને કશસે આયીથી થે સાદ—આહીસતા.
 થે બાર બાર દેખ તઅજજુખ મુકે હુવા.
 બાશીન દમાને કશસે પુછા જો માબરા.
 થે કોનસે ખુઝરગ હે કયા ધનકા નામ થા
 આતીહે જનકે કશએ હરે વકતપે સાદ—આહીસતા
 માયુમ થે હુવા કયે વે આશીકે હઝીન.
 તાઝીસ્ત વસલે ચાર મયસ સર હુવા નહિ.
 મરનેકે બાદ કશપે આયો જો મએ જખી.
 જખ બરગે ગુલ ચળાયા તો આવાઝ થે સુની—આહીસતા.

ગઝલે-જહીલ, તજે-કવ્વાલી.

જો દીલકો ખો ચુકે હય વોહ દીલકો દુઢને હય,
 હમ દીલસે તગ હો કર, કાતીલ કો દુઢતે હય,
 કયા ધુન હય જુસતજુકી થે ભી ખખર નહી હય,
 દીલખરકો દુઢત હય યા દીલકો દુઢ તે હય.
 રાહે તઝમમેં એસા વા રહતા કોન હોગા,
 મનઝીલપે હમ પોચેકે મનઝીલકો દુઢને હય.
 કાટે નહિ જો કટત પુરકતમે દીન હમારે,

ખજરકી જસતજુમે કાતીલકો દુહને હય,
 જો જખમ ફે ચુકે હય, જુ લેનેકા હય ધારી,
 અખ કીમ લીએ વોહ અપને કાતીલકો દુહને હય
 તુમને—જો અપને રખમે પદા ઉઠા દીયા હય,
 તારે ફલખે માડે, કામીલકો દુહને હય
 અલ્લારે ઇશક લયલા-મજનુકે અનમે અખતક,
 ફરને હય જો બગોવે મહમીતકો દુહને હય,
 એ તીરો એ કમાડે ને દીલ શીકાર કરને,
 હમ તો જહીલ એસે કાતીલકો દુહને હય

ગઝલે-તજજમુલ, તજે-કંવાલી

કોનમે દીવમે નહિ રંગ રગીલા મેરા
 હર નજરમે હૈ ખ્યા છેવ છખીલા મેરા
 દાગ ઇન્કા કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
 રંગે રંગા મે દુગા દેગા રગીલા મેરા,
 હમમે હાગી મુર્રીદોકી ન જખતક અખશીગ,
 હરને વાલા નહિં મયદા સે હરીવા મેરા
 અવલીયા અન્ન કે મારે હય ખરાતી જમકે,
 ચરમે અફરુર વોહ દુવા હે મજલા મેરા
 હર પગતી કા તમાશા નજર આયા સખકો,
 આયા અજમેરમે જખ છેવ છખીલા મેરા
 નામ લેવા મય તેરા આર હય ધર ધર મેરે,
 મય બેહીશથી હુ મેરે સાથ કખીલા મેરા
 ગૂલઝખાને ચમને દહેર હો કુરખા દીલસે,

રગ રૂપ મના દીખાદે જો રગીલા મેરા
 દરસે ખ્યાળ કે મે ધનઆમ જો લેર કે ટાલા,
 ખ્યાળ વાવો ને રખા નામ હરીલા મેગ
 જય રહા હે નિગેહ ખલક મે અહ્લાહ અલાહ,
 બસ રહા હે દીલે આલમ મે રગીલા મેરા
 અય “તજજમુલ” દીયો જનો જગરકા માલી,
 વોહ રગીલા વોહ જખીયા વો સજ્જા મેરા

ગઝલે-લતીફે-મોહીફુ લહરતે હાઝા—

અહલાહદી રહેમતસે અલતાદે મોહમ્મદસે,
 ખાલી ન શીરા કોઇ હરગીજ દરે અહેમદસે,
 અહલાહકા પયજાના પ્યારે નથી અહેમદસે,
 ઇસનામ ફલા ફુના ગુલઝરે મોહમ્મદસે
 હે શમસા કમર રોશન, દોનો રૂપે અહેમદમે,
 હુસેનકે દો-આલમ કિમ નુરે મુજર—ગ્ફસે
 તુ મુજર શમા લેવઝ એહસાન બડા હાગા
 ખાલી નહી આકુગા જામર ફરે અહેમદમે
 અહલાહમ ખન્દા હુ મે ઉમ્મને ગહેમદ હુ,
 કહેતા હુના કિહુગા મયશરમે—યે—મરકદમે,
 ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે
 મેરાજકી શય ખાલીફ, કહેતા યા મોહમ્મદસે
 સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર નુમાયા હે,
 મીઝતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ નુરકે ગુમ્મદસે
 મેહબુબે ખુદા તુહે મત્લુબે ખુદા તુહે,

હે શાને ખુદ જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે
મરકદબી લતીફ અપના બનગએ મદીનેમે,
કયુ જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે

નઈ કબ્વાલી-તજ્જે-ગઝલ—

એ ખુદી અયગી બડહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ
યાની આયા હોશબી તો મોત આ જાનેકે બાદ
ખદા જન હોતે હે વો પહેલુસે ઉક જાનેકે બાદ
દેખીએ કયા ગુલખીલે ઈસિ પુલ બરસાનેકે બાદ
ચાએ નાકામીન લુલ્હમ કલામી કુછ મીલા.
અનગએ વો ખુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ
અયકલક અચ્છા નહિયે રોજકા જુલમો સીતમ
શીરસીનમ દાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
કોમકો અનસાઉ શબે ગમકો નયા મેરા રશીક
હોશબી જાને રહયે આપકે જાનેકે બાદ
દોલતે દીદારમે યુ શાદદો જાને હય હમ
જસે ખુશ હોતા હય કોઇ માયો ઝગ પાનેકે બાદ
આદે મેજનુ રગ દીખલાએ ન કયુ બેહશન મેરી,
એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ
ઝીંદગીમે જીશ કદર આહો કરો જુલમો સીતમ.
યાદ આકિગા મગરમે તુમકો મરજાને બાદ
દીનતો જ્યુ તુ કરકે કંટ જાતાહય હીજબે યારમે,
નરપે આતીહય કયામન શામ હોજાનેકે બાદ,

ગઝલ-અકબર.

મુઝે અપના જલવા દીખા કમલી વાલે,
 કે હુ મે તેરા મુઝતીલા કમલી વાલે
 પસંદ આઈ ખાલીકો મએરાજકી શમ,
 તેરે મઝૂલોકી અદા કમલી વાલે,
 ખુલી સાક રંગે મુઝમ્મીલસે ઉલકત
 કેહતા થા ખુદ ગેહ ખુદા કમલી વાલે
 મરજતે હય બાદલ ચમકતી હય બીજતી,
 તુ કમલી મે અપને છુપા કમલી વાલે,
 ખબર લીજીએ અકબરે ગમ ઝદાકા,
 તેરે હીજરમે મર મીઠા કમલી વાલે

નર્મ-ગઝલ—મુખમસ

અછે પીયા વોલ દેશ ખુલાલે હિંદમે જ્યા ધબરાવત હય,
 બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોઢે તડપાવત હય
 ખદગ ફેકદે જાવીમ, જરા જકાકે લીએ,
 ધધરભી એક નઝર ચશમે સુરમાસાકે લીએ,
 તુ અપને હુસ્ને ખુશાલકી અફકે લીએ
 નકામે રૂખમે કડાદે જરા ખુદાકે લીએ.
 મ રીત પીઆ કર્બા ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવન હય
 મઝાહી ક્યા હય મહોમતમે બે વકામકા,
 ચે તર્જ ખુમ નીકાલા હય દીલરબાઇ કા,
 દીખા મદીને કો અમ વકત હય રમાઇ કા,
 ઉઠા કે ફેકદે સદકા તેરી ખુદાઇ કા,

તુહી સખકા ખેવનહારા, કાહેકાદેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
 તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
 ખાકા જાળ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો
 એનસે અમ દેહ બદલે હાલે મર કયસે હો.
 ખીઝાગ્ને આએ તો ક્યે બહાર કયસે હો
 ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરમાવત હય

નઈ-કંઠવાલી તજે—ગઝલે-મઝહર

મોઝયે કાલીલ ન ગમહો મેરે મરગ્ગને કે બાદ
 આદમી પચનાતા હય હુસે ગુઝરગ્ગને કે બાદ
 કરને વખત વાહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ
 હાથ હમ મલને રહે મોકા ગુઝર જાને કે બાદ
 સીઝરકી શમલી મેરા એક મુતીમે ગમ ખ્વારયા
 મે અકેલા રેહ ગગા ફરહે જગત નાને કે બાદ
 મરહમે તમ કીનકે પાકમે ચા પોશીન નીમક
 આમયે કીર પુટ નીચે ઝખમ બર જાને કે બાદ
 મર જુદા હોનેહી ઉમને વેલીઆ આગોગમે
 વગલક લુટે મજેહ હમને તો મરગ્ગને કે બાદ
 કલને હય વા છોડને હરમ શીકાયત ગેરકી
 હમ નયાડેગે તુમહે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ
 સય ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેગી દામતા.
 હાયતી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ
 ડા' સેહ મન્તા નદિ મેરે સીના ઉંનકે સીનમ.
 દેખના પચનાએગે વાહ મેરે મર જાને કે બાદ.

અબળી કુછ હય વકત મઝહર તોબાહ ઇસ્ત્યાસે કરો.
 જરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જને કે બાહ.

ગઝલે-મુસ્તફા. તર્જે-કવવાલી

બશર નુરે રઝખુલ-ઉલા બનકે આયા,
 નયે રગસે જન-બગ્ન બનકે આયા
 અને અબીયા અવલીયા સખ બગતી,
 જો દુલ્દા હુબીમે ખુદા બનકે આયા
 કહો લાલા વ ગુલ કહો ચાંદ મુરજ,
 તજલાયે અરજે સમા બનકે આયા
 અગર લહેર આઇ બને શકલે ગૌહરે
 જો મૌજ આ-ગમ ખુલખુલા બનકે આયા
 કહો અવલીયા બનકે શાને દીખાઇ
 કહો આગીકે મૂખનીલા બનકે આયા,
 કહો શકલે ઇસા, કહી શકલે મુસા
 મદી યુમુકે દીલ-રખા બનકે આયા
 બહોન ગુલ ખીયે ઇસ જહામે વ લેકીન,
 બહાર આઇ જખ મુસતફા બનકે આયા

નાટકે-એમાં શું?—ગઝલ—

દીલ હય વહી જસ દીવમે, મહોખત હો કીમીકી,
 હય આખ વહી જસમે, શરાફત હો કીસીકી,
 કયુ હાય શમે વસ્લ લગાને નહીં દેતે.
 માયુક હો તુમ યા કે, અનામન હો કીસીકી,
 શમાકો દેખકર મયશીલમે, યુ કહતા હય પરવાના,

જો આહે જલના ધિક્કમે, મુજ સાહી જલ જાના,
 શમાકી બેકારી કે, કહા પહેચેમા પરસના,
 લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના.
 હોતા હય ઉન્હે રક્ષ તો, હો મેરી બવાસે,
 જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી
ગઝલે, યુસુફ, તજે-કબાલી—

તડપા કે દીલ મેગ નિગાહે ચાર રહે ગઈ,
 થોડીસી ચલકે આજ થેહ તલવાર રહે ગઈ,
 કયા મુન થાકે આખસે દેખા હજાર બાર
 શીરબી નજરને હસરતે દીદાર રહે ગઈ,
 મહેશીલમે કિસકી રગ જમા થા ન ઇશ્કકા,
 તુજમે યે બાત દીલ્લ, ખુબાજ રહે ગઈ,
 કટ કટ મયે ખુને, કાતિલકી આત પર,
 ઐસા ચના થોહ તેજ કે, તલવાર રહે ગઈ,
 હુરનો જમાના ફકત, અફસાના રહે ગયા,
 યુસુફ રહે ન ગરમી યે બાગર રહે ગઈ,

ગઝલે-દાગ, મેહતાબજાન

કમતક ખાચે રહોગે કમતક તની રહેગી
 કીસમી બની રહી હે કીમકી બની રહેગી
 કુરતા કિયા હે કિમકી તીર નીગાહને મુજે
 મેરી મકામ પગબી તીરે અફગની રહેગી
 હાએ બદએ ખુદાપર કમતક સીતમ રહેગા
 યે તેરે દીનમે કાશીર કમતક હની રહેગી

તગ આકે દીલકે હાયો ચાહાયા હમને મરના,
 યે કયા ખમરથી જરસુ યુહી જા કની રહેગી,
 હમને નઝર મીલાડર ખેતાજ દીલકો દેખો,
 બર્કે જહાંગ કામતક જે સયક જની રહેગી,
 કોતેગી વોહ નીગાહે હર કારવાને દીલકો,
 જાતક ચવેગા રમ્તા યુહી રહે જની રહેગી,
 અય “દાગ” તેગી સુરત દેખેગે વોહ ન ડરકર,
 છાઈ હુમ્ જો મુપર યુ મુરદાની રહેગી

નઈ, ગમલ—“મેરે મૈલા ખુલાવો મદીને મુઝે;”

મેરે મૈલા ખુલાવો મદીને મુઝે,

ગમે હીન્દ તો દેગા ન છતે મુઝે,

કાફને વારે સય ગએ મય હાય મનતા રહે ગયા,
 જન તડપતી રહે ગઈ ઐગ ફા। મચલતા રહે ગયા
 લીયા માથ ન અપને ઝીંબીને મુઝે, મેરે મે તા ખુલાવો મદીને મુઝે—૧
 દેખીએ કીરમન મે લીખી હૈ જયારત યા નહી,
 દેખીએ રોઝે પે હજરત ખુલાવે હે યા નહિ
 ચોહી સોચ હૈ બારા મદીને મુઝે, મેરે મૈલા ખુલાવો મદીને મુઝે,—૨
 અય અજલ મત જન લે રહે જન બહોન મુરદીનમે હૈ,
 જન હુ રોઝે પે—હે અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
 મોઘ દીન અબી ઐગ દે છતે મુઝે, મેરે મૈલા ખુલાવો મદીને મુઝે—૩
 દીદમે યા સાકીએ કામર ખુના લીજે મુઝે
 એક પ્યાત્રા આખે જમજમ કા પીત્રા દીજે મુઝે,
 પડે હીન્દ મે પીને ન આમુ મુઝે મેરે મૈલા ખુલાવો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહમં નુસ્તકા તસકીન તો કી? મેરી,
 આતીશે કુરખત મે જલતા હુ ખખર લીજે મેરી,
 હમ ગએ માતકે આને પમીને મુઝે, મેરે મોહા ખુલાયો મળીને મુઝે,—૫
 શીકરે દુન્યા મેકડો હય એક હશરને દીદાર હૈ,
 મન મુમાશીર હુ અકિલા તેરિ મદદ ફગાર હૈ,
 કોઇ રાહુમે તુરે ન છીને મુઝે, મેરે મોહા ખુલાયો મળીને મુઝે,—૬
 માર ડલા દસ વતન ને, આર દિદુગાન ને,
 નુફલમી ને બેખીને શીકરે અરમાન ને,
 દીએ રજપે રજ મળીને મુઝે, મેરે મોહા ખુલાયો મળીને મુઝે—૭
 આસ્મા થાગે જમીન પકડે વતન ઝેન કરે,
 મય ન હયગા ન હયગા કોઈ નીખા કરે,
 કીયા યાદ હૈ મેરે નમીને મુઝે, મેરે મોહા ખુલાયો મળીને મુઝે,—૮
 અગરે હમગત રાત દીન આખોમે મય ખમ્માડગા,
 નુઝ ધનિશા અદકાહુ આખોમે મય મળીને જાડગા,
 રેની જાનેગે લેડે મળીને મુઝે, મેરે મોહા ખુલાયો મળીને મુઝે,—૯

ગઝલો-નાઅત તબે-કબાલી—

ગેબીદા ડકા આલમમે, ખજવા દીયા મમીવાયેને
 કુલ લાએતાદા ઇત્તિલાહ, ફરમાદીયા મમીવાયેને
 જમ અહરએ અનવર કમલીસે, ચમમદીયા મમીવાયેને.
 વધાર ધગમે મુરજકા, શરમાદીયા મમીવાયેને
 દિય એમે રમીનકે મદદે જા, ઝોર એમે દર્ગા કુરખા
 દરેક ખમે કિમ્મતકો, ખખશા દીયા મમીવાયેને.
 અનમનકે ગયે મેજાકી શમ વડેવકી છપમી કિમ્પે ગઝલ.

જન્નતકો હુરો ગીલમા કા, તથપાદીયા કમલીવાલેને.
 બુલફોડી મલકન મન્ત કીયા, ચિતવનના અલખને દીલછીના.
 હરતરહકી બાકી અનઓમે, બુટવા દીગા કમલીવાલેને.
 પીપીકે પ્યાવે કોસરકે, બુટીગે મજે ૭ બરબરકે.
 ધન્ના આતેના કલકામર, ફરમ દીયા કમલીવાલેને.
 પોહ કમલી અજબ લા કોમતથી કીમ નજને લડને મરપે ધરી.
 મમ અરકે દોશાને વાનેકો, શરમા દીગા કમલીવાલેને.
 જમ હકકી તરફમે કમનકા, મેરાજી શાહ દન આમનીવા.
 ખુશહોકે દામન કમલીના, ફેતાદીયા કમલીવાલેને.
 ખુશકીમે તરી પેદા પ્રતી હમશાખ હરી પેદા કરદી.
 મહી બાગે જહામે ગદમતકા અગમ દીગા કમલીવાલેને.
 ગમે અર્શપે કુમ હુઆ હામીન, અગલાત જન પુએ વાસીલ.
 ક્યા જને ખુશકો જાદર ક્યા મમજ પેદા કમલીવાલેને.
 હરલામ મીસા, હમાન મીસા, પાતનીગે ફરયાન મીના.
 જુહનકો જો કુજ દીનવાનાથા, દીનવાનાથ કમલીવાલેને.

ગઝલે-જહીલ-કલ્વાલી—

તલવાર ખીચકે પજાએ કાતીસમે રેહ ગઈ.
 ખીમખીમકો આરઝુ દીને ખીમખીનમે રેહ ગઈ.
 ઝોખ જમ આ ગયા કોના મઝબુકી અલકા.
 લયલા તળાવકે પરઝો, મેદમીય મે રેહ ગઈ.
 શીંગતી રહી નીગાહમે તમનીર યા.
 આખીર કિતગે આમમે, વો દીલમે રેહ ગઈ.
 કાતીસકા હાથ-હાથ, રકામી તો કમ રમ—

ચોડીસી જાન જાળ તને, ખીસમીલ મે રેહ ગઈ
 અથ તેજે નાઝ ઇતનીમી તેઝી ન ચાહીએ
 દીદારફી હવસ દીયે ખીસમીલ મે રેહ ગઈ
 ખજર ઇંદર ખીયા ઉવર આહું ખોચી મગર
 ચોડીગી ચતકે ખીસમીલ વ, કાતીલ મે રેહ ગઈ
 ચત્તની હે તેજે નાઝ મજે હુરયો જલીલ
 કહેના ન શીર કબી કે હવમ દીલમે રેહ ગઈ,

ગઝલ-મુઝનર-કબાલી—

મીઝનાથા તો મીન જાતે, બેઝ તુરે મુઝનરમે
 કયુ જાકે ચયે આએ ફરમારે મોહમદસે
 અદનાહકે પંનેમે, પેહલતકે ખીયા કયા હય
 જો કુશ હમે લેનાહય, ચેનેગે મોહમદસે.
 મઝે મે મોહમદ કે મેને ય ખુદા દેખા
 અસાહમી આવાઝે આહ ઉની શુમમદમે
 લીલાહ મેરી તુરખતમે ચુપ ચાપ ચયે જાતો
 ગર તુમને મુઝે છેડા, કેહ દુગા મોહમદસે.
 અગ આદે મયા તુરખત, મોહતાઝે મુરખત હય
 મી મુઝે ચોડીમી હાદે દે આદમદમે
 કયુ ઝીદર ખુદા છેડા, અથ મનખો તુરખતપર
 કુશ જાત ન કરનેગી, તમતીરે મોહમદસે.
 મુઝનર મુઝે તોયાની, જામ વડતકે ચાહ આહ
 નીકજા મય જગર થાગે, ટુટે હુને મરકદસે.

ગઝલે-અકબર તર્જે—કબ્વાલી.

ખુમહે દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને.
 મજનુ' ખડા હે ખેમએ, લેલા કે સામને.
 એક એક કો બખ્શવાએગે મેહશરમે હક્કે વો-
 યુમુકકી બન પડીહે જુલેખા કે સામને.
 જલવે કે દેખને કે લીયે બી તો કોઇહો-
 મદમે નકામ ઉનટ દીયા મુસાકે સામને
 મ્યશા મુશામ કાફલેવાયે ચલે ચયે
 દરેગે ચલકે કિમ સહેવાલા કે સામને
 જીમ મુરેદકો ન હજરતે ઈસા જીલા સકે
 લે આઓ ઉસકો મેરે મૈલાકે મામને
 મહે દીઝયો સમા મેગી હાલત ઝરા ઝરા
 જના હો ગર તેગ મેઝે આકા કે સામને
 શીર વો કમ કરે ન કરે ઇખતીયાર હે.
 આ અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને,

ગઝલે-આશીક—તર્જે કબ્વાલી.

મુસકુરાતો જાતે હે કુશ મુહમે ફરમાનેકે આદ,
 ખીજવીયા ચમકા રહે હે કુત બરમાનેકે આદ
 કોત હોના હે દીને અફમુરમમ પુરસાને હાલ,
 યુવકી ખુશખુબી ઉઝળતીહે મુરઝાનેકે આદ
 મમરમે કયા કયા ફરીશનોકો થા અરમાને સવાન,
 કુશ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતનાનેકે આદ
 કુન ચદાગેગે લલક પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી.

વેળી પથર ગપ ગએ સીનેયે દેનાનેકે બાદ,
 ઉમર બરમે દેખી ઘડીયા મુઝમે ગુજરી હે કંકન
 આપકે આનેરો પહેને આપકે જાનેકે બાદ
 તુ દીયે જા સાડીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ
 બાત મતલમકી કહુગા હોશમે આનેકે બાદ
 સુખડ હોતા હે ઈનિશાન આફને સેહનેકે બાદ.
 રગલાતી હે હીના પથરપે પીસજાનેકે બાદ
 જો જવાના હે કીમીતો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
 શમઆબી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ
 કયા શરમે નામો પમનીમ પાયા હે ઉરજ.
 સર ચળી હે હાડમે નીચે ઉતરગનાકે બાદ
 મેરા દીવ રોનેકે પહેવે કયા ખુશમદ ઉનકો થી
 કેમી આમે ફેગલી મતલબ નીક ૧ જાનેકે બાદ
 ઉમર આધી આ ગર્જ પર હે અબી નખર વોહી
 બલ ન રખીકા ગયા અઝમોન જલ જાનેકે બાદ
 હીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકો કે બમ વો આચુકે
 મેહરી કયા એડેમે કવરન ઝુઝ મુલ જાનેકે બાદ.
 ઉમર બર ઉનકો ને મેરી ગિકવસે નફરત રહી
 અબ વો ચલુગ દેખતે હે દમ નીકલ જાનેકે બાદ
 યાદ આઘગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના
 કદર હોગી તુમકો મેરી મેરં મર જાનેકે બાદ.
 આવ મીલ જાવ ગયે આશીકશે કયા તકરાર હે
 સુલેહમી હો જાતી હે આપસમે ચલ આનેકે બાદ

નઈ-ગઝલ—સુસદસ

આહીમતા બરગે ગુલ બરીશા બર મજાઝે મા
બસ નાઝુક અરત શીશએ દીલ દર કીનારે મા
બલાગે કબ્ર એક દરખ્તે ગુલામ થા
સરર-ગઝીમે નરખતાથા હમસર વો દુસરા
જખ ટુલ ઉસ દરખ્તસે તુરખતપે ગીરને યે
તખ અનદરને કબ્રસે આથીથી યે સદા—આહીસતા
યે બાર બાર દેખ તઅજગુઅ મુકે હુવા
બાશીને દગાને કબ્રસે પુઝા ને માજરા
યે કોનમે બુઝરગ હે કયા ઇનકા નામ થા
આલીહે ઝનકે કબ્રસે હઝે વકતપે સદા—આહીસતા
માલુમ યે હુવા કેયે વો આશીકે હઝીન.
તાઝીસ્ત વમયે માર મયમ મગ હુવા નહિ
મરનેકે 'આફ કબ્રપે આયા ને મએ જર્ખી
જખ બરગે ગુલ ચળાયા તો અવાઝ યે સુની—આહીમતા

ગઝલે-જલીલ, તજે-કલાલી.

ને દીલકો ગો મુકે હય વોહ દીલકો દુહને હય,
હમ - દીલમે તમ હો કર, કાતીન કો દુહને હંય,
કયા ધુન હય જુસતજુકી યે બી ખબર નહી હય,
દીલબરકો દુહન હય યા દીલકો દુહ તે હય
રાહે તલખમે એસા વા રફતા કોન હોગા,
મનઝીલપે લગ પોચેકે મનઝીલકો દુહતો હય.
કાટે નહિ ને કટત પુરકતમે દીન હમારે.

ખન્નરકી જીસતજીમે કાતીલકો દુહને હય.
 ને જખમ દે ચુકે હય, જ લેનેકા હય કાશી,
 અળ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો દુહતે હય.
 તુમને ને અપને રખસે પદા ઉઠા દીયા હય,
 તારે ફલકપે માહે, કામીલકો દુહને હય.
 અસ્વારે ઇશક લયલા-મજનુકે બનમે અખતક,
 ઉકતે હય ને બગોવે મહમીલકો દુહતે હય,
 બે તીરે બે કમાકે ને દીલ શીકાર કરસે,
 હમ તો જહીલ એસે. કાતીલકો દુહને હય.

ગઝલે-તજજમુલ, તજે-કંવાલી.

કોનસે દીવમે નહિ રગ રગીલા મેરા
 હર નજરમે હું બસા છેલ છખીલા મેરા
 દાગ ઇચ્છા કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
 રંગે ઇચ્છા મે દુખા દેગા રગીલા મેરા,
 હમમે હોગી મુરીદોકી ન જખનક બખશીશ,
 હટને વાલા નહિં મયદા સે હટીલા મેરા
 અવલીયા ચીઝન કે સારે હય બગતી જસકે,
 ચરમે બદલુર વોહ દુલા હે સજલા મેરા
 લક પરખી કા તમાશા નજર આયા સખકો,
 આયા અજમેરમે જખ છેલ છખીલા મેરા
 નામ લેવા મય તેરા આર હય ધર ધર મેરે,
 મય બેહીશથી હુ મેરે સાથ કખીલા મેરા
 ગૂલઝખાને ચમતે દહેર હો કુરખા દીલસે,

રગ રૂપ મના દીખાદે જો રંગીલા મેરા
 દરસે ખ્યાળ કે મે ધનઆમ જો લેકર કે ટાલા,
 ખ્યાળ વાલો ને રખા નામ હરીલા મેરા
 જય રહા હે નિગેહ ખદક મે અઘ્ઘાહ અઘ્ઘાહ,
 બસ રહા હે દીવે આલમ મે રંગીલા મેરા
 અય “તબજમુલ” દીવો જનો જગરકા માલી,
 વોહ રંગીલા વોહ છપીલા વો સજલા મેરા

ગઝલો-લતીફ-મોલીફુ લહસ્તે હાઝા.—

અદલાહકી રહેમતસે અવતાફે મોહમ્મદસે,
 ખાલી ન શીરા કોઇ હરગીઝ દરે અહેમદસે
 અદલાહકો પયજાના ખારે નખી અહેમદસે,
 ઇસલામ ફલા ઝુલા ગુલજરે મોહમ્મદસે
 હે શમસો કમર રોશન, દોનો રૂપે અહેમદસે,
 હેરોવકે દો-આલમ ઉસ તુરે મુજર—રફસે.
 તુ મુજકો શમા લેથલ એહસાન બડા હોગા
 ખાલી નહી આકગા જનકર દરે અહેમદસે.
 અલાહકા પાન્હા હુ મે ઉમ્મતે અહેમદ હુ,
 કહેતા હુતા ઉઠુગા મયશરમે—પે—મરકદસે,
 ઉમ્મતકો તેજી બખ્સા મેહબુબ મેરે ખારે.
 મેરાજકી શય ખાશક, કહેતા થા મોહમ્મદસે.
 સીનેમે મોહમ્મદકી તમવીર નુમાયા હે,
 મીલતા હુઆ પે દીલ હે ઉસ તુરકે ગુમ્મદસે
 મેહબુબે ખુદા તુહે મતલુબે ખુદા તુહે,

હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે
મરકદબી લતીફ અપના બનગ્મએ મદીનેમે,
કયુ જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે

નઈ કબાલી-તજે-ગઝલ—

ખેબુદી અયમી બહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ
યાની આયા હોશબી તો મોત આ જાનેકે બાદ
ખદા જન હોતે હે વો પહેલુસે ઉંકે જાનેકે બાદ
દેખીએ કયા શુલખીલે ઈમ કુલ બરસાનેકે બાદ
થાએ નાકામીન લુલ્હમ કલામી કુછ મીલ
બનગએ વો ખુન સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ
અયકલક અઝગ નહિયે રોજગ કુલમો સીતમ
શીરમીતમ ટાએગા કીસપર મેરે મગજનેકે બાદ
કોમટો બતલાઉં ગમે ગમકો નથા મેગ રશીક
હોશબી જાને રહયે આપકે જાનેકે બાદ
દોલને દીવારસે યુ શાદરો જાને હય હમ
જેસં ખુશ હોતા હમ કોઈ માનો ઝર પાનેકે બાદ
બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન પ્રયુ બેહગત મેરી,
એક દીવાના પુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ
ઝંદગીમે હગ કદર ચાલો કરો કુલમો સીતમ.
યાદ આકિગા મગરમે તુમકો મરજાને બાદ
દીનતો જાનુ તુ મરે મર જાતાહય હીજબે ચારમે,
સરખે આતીહય કયામત ગામ હેજાનેકે બાદ,

ગઝલ-અકબર.

મુઝે અપના જલવા દીખા કમલી વાવે,
 કે હુ મે તેરા મુખતીલા કમલી વાવે
 પસંદ આઈ ખાલીકકે મએરાજકી રાખ,
 તેરે કાઝલોકી અદા કમલી વાવે,
 ખુલી સાક રમે મુઝમ્મીલમે ઉલફત
 કેહતા થા ખુદ ચેહ ખુદા કમલી વાવે
 મરજતે હય બાદલ ચમકતી હય ખીજલી,
 તુ કમલી મે અપને છુપા કમલી વાવે,
 ખબર લીજીએ અકબરે ગમ ગદાકી,
 તેરે હીજરમે મર મીટા કમલા વાવે

નર્દા-ગઝલ-મુખમ્મસ

અછે પીગ વોહ દેશ ખુલાસે હિંદમે જીયા ધમરાવત હય,
 ખીગહ કી બચરન ફરસકી પ્યામી, કાંહેકો મોહે તડપાવત હય
 ખદગ ફેકદે ગાલીમ, જરા જફાકે લીએ,
 ઇધરબી એક નજર ચશમે સુરમાસાકે લીએ
 તુ અપને હુસ્ને ખુદાદાકી અદાકે લીએ.
 નકામે રૂખમે કુકાદે ગંગ ખુદાકે લીએ
 મ રીત પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય
 મઝાહી કયા હય મહોબતમે મે વફાઈકા,
 શ્રે તર્ક ખુશ નીમાના હય દીલરખાઈ કા,
 દીખા મદીને કા અબ વકત હય રમાઈ કા,
 ઉઠા કે ફેકદે સદકા તેરી ખુદાઈ મ,

તુહી સખકા ખેવનહારા, કાહેકોદેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
 તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
 ખકા જખ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
 એનમે અખ ચેહ બદલે હાલે જાર કયસે હો.
 ખીઝાને આએ તો ફસ્લે બહાર કયસે હો
 ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરસાવત હય.

નર્થ-કુવાલી તજે—ગઝલે—મઝહર

મોઝલે કાલીલ ન ગમહો મેરે મરગને કે બાદ
 આદમી પચતાતા હય હુસ્સે શુઝરજને કે બાદ
 કરકે વચ્છા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ
 હાય હમ મયને રહે મોકા શુઝર જાને કે બાદ
 હીઝરકી શખબી મેરા એક મુનીમો ગમ ખવારયા
 મે અકેલા રેહ ગયા ફરદે જુગર જાને કે બાદ
 મઝહમે તસ કીનકે પાઉમે આ પોશીલ નીગઝ
 આખમે શીર પુટ નીઝમે ઝખમ બર જાને કે બાદ.
 મર જુલ હોનેહી ઉમતે લેલીઆ આગોશમે.
 વરલકે છુટે મઝેહ હમને તો મરગને કે બાદ
 કેહને હય વો છોડદો હરમ શીમયત ગેરકી
 હમ નયાહેગે તુમહે દીલમે ઉતર જાને કે બાદ
 સય ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસના
 હાયકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ
 કેહ સેહ મકતા નહિ મેરે સીવા જીનકે સીતમ.
 દેખના પચનાએગે તોહ મેરે મર જાને કે બાદ.

અબળી કુઝ કય વકત મઝહર તોળાહ ધવ્યાસે કરો.
વરના પઞતાવેગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાહ

ગઝલે-મુસ્તાફા. તર્જે-કબ્રાલી

બશર નુરે રઝુલ-કિલા બનકે આયા,
નયે રગસે જા-અજા બનકે આયા
બને અબીયા અવશીયા સમ બરાતી,
જો દુદહા હુબીબે ખુદા બનકે આયા
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજઘાવે અરજો સમા બનકે આયા
અગર લહેર આઘ બને શકયે ગોહરે
જો માજ આ-ગઝ બુલબુલા બનકે આયા
કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઈ,
કહીં આશીકે મૂબતીલા બનકે આયા,
કહીં- શકયે ઇસા, કહીં શકયે મુસા
કહીં યુસુફે ફીલ-રખા બનકે આયા
બહોત ગુલ ખીયે ઇસ જહામે વ લેકીન,
બહોત આઘ જગ મૂસતફા બનકે આયા.

રેસબાજો કે-નસીહત-તર્જે-શયર.

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીસેસમે
ખીચડી કે વાને પડગયે બબઈ કી રેસમે (૧)
અવલ તો રેમ બાજો ને બુકે બના લીયા
શીર બાહ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીમા દીયા

નામો નીચા કે સાથબી નજર લગા દીધા
 ઉસકો તો એડીકેય બનાકે ખીકા દીધા
 ઇસી તરાહસે ધુમ હય હમેશ રેશમે
 ખીચડી કે વાંધે પડગયે બબઘડી રેશમે (૨)

અમ રેસકે મેદાનમે શનીચરકો આગયે
 નજર બનાકે લાયે થે વો મમ લગા દીયે
 બાહદૂર જગ ઐાર ખમીયાકા નામ થા
 ઉસકો તો નીન ઐાર પીયેસમે લગા દીયે
 ઇસ વાસ્તે ખુશી હેકે ઐકે હય ધુનમે
 ખીચડીકે વાંધે પડગયે બબઘડી રેશમે (૩)
 થોડેની ટાપ જરદને ખીમમીત મે ચલ ગઈ

ઇનમા તો કયા કરીસ્નામી નીચત બદલ ગઈ
 ડાંગી કુદ નુકેદ જવાની બી દત ગઈ
 થોમ્ર જો આયા નીન તખીયત બહલ ગઈ
 હમકો તો વીનમે ન ગીલા ઐાર પીયેમમે
 ખીચડીકે વાંધે પડગયે બબઘડી રેશમે (૪)

અમ માંગો જરકો હામ્ર એકર હો ગયે
 શીર ધરમે આકે શીકરમે ખીમાર હો ગયે
 ઐારતમે બોધે જલદીસે તોડે ઉતાર કે
 ડપે વો જકે લેકે આગે ગીર માર કે
 ખચ્ચીક વાંધે પડગયે પુનેકી રેશમે
 ખીચડીકે વાંધે હોગયે બબઘડી રેશમે (૫)

“ જોગીકા બરન. ”

ગઝલે-રહમત જનન, અજમેર

જોગીકા બગ્ન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
મમજીદમેં બને મુક્કા તો મદરમે પુગ્ગરી
દરગાહો મે સમદહ નશી બનકે ગુગ્ગરી
હર નગરીમેં દુદા કીયા બન બનકે બીકારી
કયા કયા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
પડીત બી જફરબી મેયાને બી ખુલાએ
સચારે સનાસો કો બી દીન અપને દેખાએ
હર અમીયો કામીલ સે વઝે બી પડાએ
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
મજનુ કી તરહ ફિરના હુ આવાર હસા બન બન
કાશ આતશે હીજરા મે જલા જતા હે તન મન
ઉમ ખુત કી મોહખ્વતમે બના શીકલે બરહમન
મૌજુદ- રમે હય મેરી જુઝાર યી ખાતીર—જોગીકા—
નાકુચ મે પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મે
કઆએમે બી દુદા ઉસે કાશીકે મકા મે
મસજીદ મે ગીતા ઐર ન મીલા કુએ ખુતામે
દર દર મય ફિરા અપને ખગીદારકી ખાતીર—જોગીકા—
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનાગ
મુદત સે દીલો જસેહુ મય મયફા તુમ્હાગ
લીલાહ ખુમા આનશે હીજરા કા શરાશ
મેયેન હુવા જતા હુ દીદાર કી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકે ખાતીર

નાટકે-એમાં શું ?-ગઝલ—

દીલ હય વહી જસ દીલમે, મહોયત હો કીમીડી,
હય આખ વહી જસમે, મગન હો કીમીડી,
કયુ હાય શમે વસલ લગાને નહીં દેને,
માથુક હો તુમ યા કે, અનામત હો કીમીડી,
શમાકો દેખર મયશીલસે, યુ કહના હય પરવાના,
જો આહે જલના ઝરિમે, મજ માહી જલ જના,
શમાકી એમરાગી કો, કહા પહોચેગા પરવાના,
લરજના, થર થગના, સર કટાના સાક જલ જના
હોતા હય ઉન્હે રક્ક તો, હો મેરી બલામે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદન હો કીમીડી

ગઝલે, યુસુફ, તજે-કવ્વાલી—

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહે ચાર રહે ગઈ,
યોડીમી અન્હે આજ ચેહ તત્તાર રહે ગઈ,
કયા ઘુન થાકે આખમે દેખા હજાર બાર
શીરબી નજરકો હમરને દીદાર રહે ગઈ,
મહેશીયમં સિકી રગ જમા યા ન હંમકા,
તુઝમે યે બાત દીધ્ય, ખુમાજ રહે ગઈ,
કટ કટ ગયે યુને, પ્રતિનકી આવ પર
ઐમા અતા પોહ તેજ કે, તત્તવાર રહે ગઈ,
હુસ્નો જમાનમ ફકત, અકમાના રહે ગયા,
યુસુફ રહે ન ગમી યે બાજગ રેહ ગઈ

તમામ શુદ્ધ

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧ થી ૮ પાના ૧૨૮ સુદર દશ ચીત્રો
 અને ફ્રેન્સી રંગબેરંગી પુકું
 ફી ફેક્ટ એક રૂપીઆ
 નાની પાંચ ભાગ ૮૦ પાનાની
 કીમત દશ આના

માથુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બહુબલ ફી. ૦-૨-૦
 ગઝલે ગોહર યાને મેરીલે ભોહર ફી. ૦-૨-૦
 હસીનોકા સુજરા ફી. ૦-૨-૦

તૈયાર છે— તાકીદ મંગાવો
 —આ ચોપડી કરતાં મોટી—

અવહરે—મેહફીલ

—યાની—

પરસ્તાને ગોહર

બડી જીલ્લદ (૮૦) એ હસી પાનાની
 ગમલ કબૂલીની મોટામાં મોટી
 બુક પ્રખ્યાત મજલોનો બે મુલ
 ખમ્મનો રંગબેરંગી પુકું છતા
 કીમત માત્ર દશ આના.

છુટક તથા જથ્થાબંધ મળવાતુ ઠેકાણુ
 શા સુનીલાલ મંગનલાલ બુક્સેલર
 રાણીનગર-સુરત.

શ્રી અનાવિલ બધુ પ્રી પ્રેસમા એવિન્ડલ કાલાબાઈ
 નાયકે કાપ્યુ ખરાનપુરી માગળ બાજનાળી પોળ-સુરત.

હરીલ યાને ગઝલે દીલખા
 બાલો ગુલશન ઉર્ફે આલીનકી બેટી ફી. ૦-૨-૦
 માથુકે મેરીલે ભોહર ભાગ ૧-૨ (વીગવાળી) ૦-૪-૦

